Max Sheltmann

Čudoviti prizori iz Jezusovega življenja
Jezus je nastopil s svojimi učenci

6. zvezek
Prevod: Sara Pavlič

Kazalo vsebine
1 Preznovanje slovesa v Jožefovi hiši
2 Hilarijus
3 Jezus in njegovi poslanci
4 Večerja
5 Doživetje na eni zvezdi
6 Slovo od matere
7 Slovo od bratov
8 Jezus in Lucifer
9 Počitek v prenočišču
10 Jazus hodi skozi sejemski vrvež
11 Prvo srečanje z Judežem
12 Večer v prenočišču
13 Zaključna opazka

Pogled

V nebeški harmoniji, obkrožen z vsemi dušami, je vzel Jezus sedaj slovo od svojcev v hiši staršev, kot notranje dozorel. Vendar bomo v nadaljevanju videli, koliko truda in potrpljenja je bilo še potrebno pri popravljanju starih ukoreninjenih pričakovanj Judov. Vsakemu posamezniku je Jezus poskušal povedati, da vzrok svojega suženjskega položaja ne smejo iskati pri Rimljanih, temveč je potrebno iskati mnogo globlje, v starem podedovanem zlu trdosrčnosti do Boga in sočloveka, s čimer se vse človeštvo obojestransko zasužnjuje! Ne samo takrat, temveč od nekdaj in še do danes .

Zato je hotel ta že od Adama napovedan rešitelj sedaj vse narode osvoboditi od tega podedovanega zla, vendar ne z uporabo kakršnekoli sile, temveč z Njegovim razodetjem v nesebičnem delovanju ljubezni, kar nam je hotel in nam še vedno hoče dokazati s Svojim lastnim zgledom. Pokazal nam je popolnoma nove poti k notranjemu bogastvu, da bi se s tem vsakdo učil pravilno uporabljati vse te sijajne sposobnosti v lastnem srcu.

Toda naša duša sme Njemu samo prostovoljno slediti v te skrivnosti. Samo v primeru, če našo nesebično ljubezen uporabimo v korist drugih, nam On hoče pomagati, da bi se na tej pogosto težki poti samozatajevanja zemeljskih želja, dvignili navzgor do višjega cilja notranjega razvoja, do naše podobnosti Bogu.

1. Praznovanje slovesa v Jožefovi hiši

1 Tiho so se vračali vsi nazaj v hišo. Marija in Ada sta prisotne že nestrpno pričakovali in sta bili veseli, ko so zopet združeno sedeli za mizo. Mala Lea je bila vedro razpoložena in je sedla med Jezusa in Marijo. Prišel je tudi mali David in poiskal svojo mater, ker ga je preganjala lakota in se je veselil kosila. Prostor je dobil pri svoji materi.
2 Marija je vse pripravila. Joel se je zahvalil in blagoslovil hrano in hitro so vsi posegli po njej. – Ko so končali s kosilom je Jezus rekel: »Mati, prinesi vrče in kozarce, kajti to je poslovilno kosilo, ki ga bomo praznovali z našimi prijatelji!«
3 »Toda Jezus, z vodo pa vendar ne?« je vprašala Marija. »Vina pa nimamo v hiši!«
4 »Stori po mojih besedah, Marija; kajti Moje srce je polno veselja in Jaz si želim, da bi se vsi, ki so danes v Jožefovi hiši, veselili.“
5 Marija je storila tako; - Jezus je natočil vrče in čudoviti vonj je napolnil prostorno sobo.
6 »Pridite in pijte z Menoj!« je zaklical Jezus veselo, » in sprejmite pozdrav, ki vam ga pošilja večna ljubezen! V sveti resnosti naj vam bo razodeto, da se Bog, kot človek, kot vaš sobrat, odpoveduje vsemu sijaju in se sedaj veseli in se hoče okrepčati tam, kjer so Njegovi človeški otroci resnično veselijo. To je sedaj zadnja ura, ko Jaz, kot vaš brat, kot vaš služabnik in hlapec bivam med vami. In je hkrati prva dolgo želena ura, ko jaz tudi še, kot brat, toda sedaj, kot Mojster in kot Gospod sedim med vami. Ne bojte se! Moja ljubezen pripada vam in ostane pri vas za vse čase. O blaženi, blaženi vsi angeli! O blaženi vsi, ki žive v luči! Toda še bolj blaženi bodo tisti, ki Mene ljubijo, kot me ljubi ta mala Lea. Učite se od najmanjših, kajti oni ne vprašujejo. In učite se od tega otroškega stališča ven verovati in zaupati! Ta prvi kozarec posvečam sedaj vsem tistim, ki Me ljubijo in Mi v in iz te ljubezni hočejo slediti! – Glejte, tako, kot je iz vode nastalo to čudovito vino, tako naj iz vsakega dejanja v tej sveti ljubezni – izvira moč in novo življenje! Da, vsako dejanje ljubezni naj nova stvarstva in nove blagoslove prikliče!
7 Tebi mati pa povem v tej posvečeni uri: Sedaj je obljuba izpolnjena! Kajti Duh v meni je luč, ki sedaj sveti v vsako, tudi v najglobljo temo. Kdor sledi tej luči, bo tudi postal luč in svetilnik! – In tako naj bo blagoslovljen ta napitek: Meni v veselje, vam vsem pa za večno zveličanje! Amen!«
8 Potem je Jezus izpil kozarec do dna in obotavljajoče so to storili tudi drugi. Tudi mala Lea si je želela požirek, toda mati ji je to odklonila. Tedaj pa je Jezus nežno vprašal. »Lea, ali bi hotela piti z menoj iz Mojega kozarca?« - »Oh, Moj ljubi Jezus, ali

smem to narediti? Mama tega ne dovoli. Oh, prosim, rajši ne, ker bo mama potem žalostna.«
9 »Pridi, mala Lea, tvoja mati se veseli, če boš pila z menoj, kajti za tebe imam neko drugo vino, ki ti ne bo škodovalo, zato mirno in veselo pij!«
10 »Pogumno je vzela mala deklica kozarec iz Jezusovih rok, pogledala mater, poizkusila par požirkov in rekla: »O Jezus, to pa res dobro prija; od tega morata tudi mati in David piti.« - In hitro je ponudila materi kozarec. Ona pa je z nasmehom pogledala Jezusa, popila požirek in ga dala zopet otroku. Potem je smel piti tudi David, toda David je vse izpil! Lea je bila žalostna, ker bi kar prerada še izpila nekaj od tega. S solzami v očeh je vrnila Jezusu kozarec in se pozabila zahvaliti!
11 Tedaj pa je Jezus rekel: »Moji bratje, in tudi Marija in Ada, ali ste opazili ta potek? Prav tako se bo nekoč godilo mnogim od vas in Mojim naslednikom: Veliko boste naredili v verujočem zaupanju na to sveto moč ljubezni in vam bo včasih vendar prineslo težko razočaranje. Tam, kjer boste verovali, da je prisotna ljubezen, tam boste izkoriščeni in s hladno preračunljivostjo oropani. Toda zaradi tega ne bodite nikoli žalostni, kajti vsako ljubezensko delo je v knjigi življenja za večno zapisano. In v prihodnje bo lahko samo ljubezen in vedno zopet samo sveta, resna ljubezen razbremenjevala in očiščevala. Glej, Natan, čista ljubezen oživlja tebe in druge. Samoljubje pa ubija vse življenje v notranjem svetu in naredi tla trda in kamnita! Ta nesebična čista ljubezen, ki jo Jaz Zemlji vračam, je nebeško dobra!! Skozi mojo ljubezen preneha vse prekletstvo. Skozi Mojo ljubezen raste Moj Blagoslov, ki ga smejo uživati vsi ljudje, če v Meni spoznajo ljubezen, ki hoče vse odrešiti njihove oddaljenosti od Boga!«
12 Natan se je zahvalil in rekel: »O Jezus, če bi Te lahko samo popolnoma razumel in s Teboj odšel! Kako grozno je to, če pomislim, da sem bil včeraj še tvoj sovražnik, danes pa prijatelj! Brata imenuješ tudi mene, ko sigurno veš, kaj sem storil Tebi in Tvoji materi! O, želim si zbežati od tu, toda moje srce me trdno drži!«
13 »Natan!« je rekel Jezus. »Za nami leži preteklost, pred nami bodočnost; za nami borba, pred nami zmaga; za nami zakon, pred nami življenje! Povej, hočeš hoditi nazaj in umreti, ali hočeš živeti, za večno živeti?«
14 Natan je zaprosil: »O Jezus, oprosti! Živeti hočem, živeti in popraviti! Živeti, da bi koristil Tebi! Kajti šele sedaj mi postaja Tvoje poslanstvo jasno: Samo Ti si lahko dolgo želeni in pričakovani mesija! Oh, kje so bile moje oči, kje moja ušesa? – Sedaj vidim: Ti si tisti, o katerem stoji zapisano: Ki nas hoče odrešiti in rešiti iz rok sovražnika!«
15 »Ljubi Natan, pomiri se, kajti sedaj si zbujen. Zato ti samo še rečem: Veruj v

mene! Tvoja vera ti bo pomagala, da boš šele resnično spregledal.«

2. Hilarius

1 V tem trenutku je v prostorno dnevno sobo vstopil Grk, ki je bil prijatelj družine. Zelo je bil presenečen, ko je videl vso družino in tudi Natana in sosedo z njenimi otroki okrog mize. Spregovoril je: »Pozdrav Bogu! Delavnica je prazna - vi vsi pa izgledate tako veselo. kakšno slavje pa praznujete? Tako veliko godtov pa pri vas že dolgo nisem videl!« Vsakemu je podal roko.
2 »Marija je odgovorila: Ljubi Hilarij, bodi prisrčno dobrodošel!« Povabila ga je na svoj prostor in mu prinesla krožnik juhe. Potem je vprašal Joel: »No prijatelj Hilarij, ti sigurno nisi bil zadovoljen z delom, ki sta ga opravila Jakob in Jezus? «
3 »Toda Joel, kako lahko nekaj takega samo pomisliš?« je odgovoril Hilarij. »Delo je bilo dobro in zasluži odziv in pohvalo!« Hotel je pohvaliti Jakoba in Jezusa, toda Jezus ni maral hvale. »Še prej, v Jožefovih časih, sem bil vedno zadovoljen. Toda sedaj je to premalo rečeno, kajti obe omari sta naravnost umetniško delo.«
4 Jezus je vstal in rekel: »Hilarij, mi slavimo praznik veselja, zato pusti to svojo pohvalo, kajti to deluje negativno; pritiska navzdol in ti veš, da vsako delo samo hvali svojega mojstra! Priznaj pa odkrito, da te je sem pripeljala želja, da bi prebil nekaj časa med nami.«
5 Smehljaje je Grk vprašal: »Kateri praznik pa slavite? Ali tega ne smem zvedeti?«
6 »Vsekakor, ljubi Hilarij, mi praznujemo slovo, ker je jutri zadnji dan, ki ga bom preživel v hiši svojih staršev!«
7 Smehljaje je Grk vprašal: »Kateri praznik pa slavite? Ali tega ne smem zvedeti?«
8 »Vsekakor, ljubi Hilarij, mi praznujemo slovo, ker je jutri zadnji dan, ki ga bom preživel v hiši svojih staršev!«
9 »In zato se veselite in ste srečni? Oh, kakšni ljudje ste to! Drugi jočejo, kadar se ločujejo, vi pa se veselite?«
10 »Hilarij«, je rekel Jezus. »Popolnoma prav imaš. Če pa bi vse poznal in razumel, bi se tudi ti veselil.« -
11 »Kam pa hočeš iti, Jezus?« je vprašal Hilarij. »Ali misliš svoje rokodelstvo sam opravljati naprej?«
12 »Hilarij, ali še veš, kaj sem ti rekel pri zadnjem slovesu: Tako, kot služim Jaz tebi v teh dneh, tako boš nekoč hrepenel ti, da bi služil Meni! In ti si se veselil nad temi besedami, ker si ti iste izmislil v svoji pameti. Naj ti povem, da je Moj čas zdaj prišel, ko svojih dolžnosti ne bom več izpolnjeval z obličem, žago in sekiro, temveč hočem z lučjo, ki sem jo našel v Sebi vsem ljudem pokazati pot do njihove resnične sreče!«

13 »Jezus, Ti veš, da sem tudi jaz en tako imenovani kažipot, toda ta Tvoja modrost pri meni ne bo našla odobravanja v nobenem slučaju. Rokodelec, kakršen si Ti, ostane pri rokodelstvu. On išče ljudi, da jih zadovolji in vse stiske bodo ostale daleč za njim!«
14 »Moj Hilarij«, je rekel Jezus dobrohotno. – »Ravno zato, ker vem, da vroče zaželena sreča na zunanjih stvareh, trajno nikogar ne more zadovoljiti**,** hočem ljudem pokazati pot in sredstvo, kako postati resnično srečen. Kajti vse stiske ljudi imajo svoj izvor v napačni domnevi, da lahko materialne stvari osrečujejo!«
15 »Najljubši Jezus! Tebe sem do sedaj imel za najboljšega človeka in v Tvoji bližini se tudi počutim izredno dobro. Toda ob Tebi postati srečen, oh, tedaj morajo ja vse lastne želje in mišljenje molčati! Kajti tako pogosto, kot ti nekomu daš prav, toliko imaš tudi ¨toda¨ in znaš na svoj lastni način vendar vse tako oživeti, da je lahko samo tvoje mišljenje tisto pravo! Jaz zaradi tega nisem jezen Nate; toda težko pa je vseeno, kar naprej priznavati, da si Ti tisočkrat modrejši! Bodočnost mi bo mogoče tudi to uganko razrešila.«
16 Jezus je rekel: »Moj ljubi prijatelj! Ti boš nekoč čisto drugače govoril, ko boš vse na Meni in od Mene razumel. Toda to je Zame največja žalost, da si vi vsi, tudi ti Marija, delate napačne predstave. Nikoli ne bom postal to, kar si vi želite; kajti Moje veliko delo je Božje delo! Takšen mesija, ki ga vi pričakujete v Meni, vas bo razočaral. Kajti počasi, čisto počasi boste morali vendar spoznati, da to rešenje in osvoboditev od prekletstva ne velja samo izvoljenemu narodu Boga, temveč mora koristiti vsem narodom Zemlje! – Prosti hočete biti, prosti hočete postati; to je vaše hrepenenje.
17 Toda, da lahko postanete prosti, zato je potrebno več, kot samo vaše hotenje; za to je potrebno, da delovna moč vedno znova vstaja v vas. Vendar tako dolgo, dokler bo staro zlo hranjeno, ne boste nikoli prosti! Res bi vas lahko en mesija od Rimljanov zlahka osvobodil, toda toliko bolj bi bili zasužnjeni od starega zla in to bi bil vaš sigurni propad. Vi bratje ste svojega očeta Jakoba gledali v njegovem svetu in lahko sedaj s sigurnostjo poveste, kdo od obeh je srečnejši. Vi pravite: Naš oče – in to s pravico! Kajti on je sedaj prost od starega zla!«
18 Hilarij je vprašal: »Povej nam Jezus, kaj je pravzaprav v najglobljem temelju to staro zlo, ki nas ne osvobodi in ne pusti, da bi bili veseli? Kaj nas lahko tako zasužnji, da veselost ne bo nikoli mogoča? Ali Mojzesovi zakoni ne morejo vsemu zlu zapreti pot?«
19 »Moj prijatelj«, je odgovoril Jezus, »ti nisi Jud, toda notranje si zvest Jehovi, ki si ga spoznal. Poznaš zgodovino našega naroda in si deležen vsega njegovega veselja

in trpljenja. Jožef ti je bil dober zgled, toda zlo je bilo tudi v Jožefu še globoko ukoreninjeno. Ljubezen do starega templja in železna volja, da prav ta zakon izpolnjuje! Toda v zunanji strogi izpolnitvi Božjih zapovedi in vseh caramonij (obredov) – raste duh samoljubja, tiste ljubezni, ki mora biti prostovoljno žrtvovana in umreti. Kajti tako dolgo, dokler samoljubje odloča v bistvu človeka, posvetne želje in poželenja ne pridejo nikoli do miru! Samo kdor se lahko brez želja v vsem ujame, se reši starega zla in v sebi osvobodi svojega duha, ki je: Moč iz pramoči in luč iz praluči!«
20 Hilarij je presenečeno vprašal: »Jezus, ali lahko rečeš, da si prost vseh želja in poželenj? Lahko rečeš, da si moč iz Svojega notranjega življenja in živiš iz te na novo vstale moči? – Toda, daj nam potrdila. Lepo je, če znaš z besedami predstaviti, kaj te notranje izpolnjuje, toda v resnici pa pogosto izgleda drugače, če pride preizkušnja!«
21 Jezus je mirno odgovoril: »Pravilno delaš, ljubi prijatelj, če to, kar se tu govori, preizkusiš. Toda tebi in vsem drugim povem: Če Mojim besedam nočeš verjeti, potem Mi vsaj zato verjemi, ker veš, da jaz nisem sposoben lagati. To je Moje največje spričevalo, ki ga bom oznanil: Jaz sem resnica! – Jaz sem življenje iz Božjega življenja in živim samo še za Božjo resnico! Vendar, samo če boš hodil po poteh, po katerih sem Jaz hodil pred vami, boš spoznal, da so te Moje besede resnično Božje besede! Toda okrepčaj se sedaj in se res počuti med nami kakor doma.«
22 Bil je lep dan in nihče ni mislil na ločitev, dokler otroci niso postali utrujeni in se je morala Ada posloviti. Pred odhodom se je še enkrat prisrčno zahvalila Jezusu in Mariji, Jezus pa ji je rekel: »Pojdi v miru domov! Resnični Božji mir je obljubljen vsem tistim, ki ljubijo svoje soljudi. Kar sem Jaz storil tebi, poskušaj ti izvajati na drugih, potem boš resnično služila Bogu. In tako bodi blagoslovljena iz duha večne ljubezni!«
Ganjena je hotela Ada zapustiti sobo, ko se je mala Lea pririnila do Jezusa in dvignila svoje ročice k njemu navzgor. Jezus je videl njen namen, jo dvignil visoko in pritisnil na svoje prsi ter rekel: »Lea, moja mala hčerkica, misli vedno na to, da te ljubim, kot da bi bil tvoj oče, potem me ne boš pozabila!«
23 »Ti moj ljubi Jezus, zakaj nisi Ti moj oče in jaz Tvoja Lea? Zakaj je moral naš oče umreti in nas pustiti tako same.«
24 »Lea! Dobri Bog v nebesih ve za vse in tvoj oče je pri Njem in te ni pozabil. In četudi ne bom več v Nazaretu, bom vseeno ostal dober tebi, kot da bi bil tvoj oče. Sedaj pa pojdite domov in opravite svoje dolžnosti!«
25 Boječe se je mali David ozrl okrog in že odhitel skozi vrata ven. Mati ga je poklicala: »David, tako se pa ne gre narazen. Ti imaš slabo vest, ker nam je Jezus toliko dobrega storil. Hitro ga prosi odpuščanja!« Boječe se je mali vrnil nazaj k

Jezusu, vendar ni spregovoril nobene besede.
26 Tedaj pa mu je Jezus resno spregovoril: »David! Dobro, da si še otrok. Ko pa boš nekoč dojel vso veliko resnico in bi želel od kesanja in žalosti skopneti, potem misli na Jezusa, ki ti sedaj govori: Tudi tebe imam rad! Sedaj pa pojdite in mir naj bo z vami!«
27 Tudi Natan je hotel oditi, toda Jezus ga je zadržal: »Natan, zakaj hočeš oditi. Tvoja hiša je oskrbljena in kdo ve kdaj se zopet vidimo, ker zapuščam Nazaret.«
28 »Najljubši Jezus, ali ne bi Tvoje rešiteljsko delo, kot ga Ti predstavljaš, prišlo prav tudi Nazarencem? Prični vendar tukaj v mestu, Jaz ti ne preprečujem, če bi šel v Sinagogo.«
29 Jezus je rekel: »Tvoja volja je dobra, ljubi prijatelj, toda jaz ne smem ostati, ker Mi Moj večni Oče že kaže Moje delo za naslednje dni. In za Nazarence to tudi nebi bilo vredno za zveličanje. Poglej, kako dolgo sem že med vami, toda nihče ni nikoli mislil na to, da bi bil Jaz lahko obljubljeni. Marsikaj je od Mene prikapljalo, toda tu so potem že drugi poskrbeli, da na sanjaču ni ostalo nič dobrega. – Tu bi bilo sedaj delovno polje zate, Natan! Vendar tudi tebi ne smem reči: stori to ali ono, ker to potem ne bi bilo delo tvoje proste ljubezni, temveč delo prisile. Mislim, da me boš sedaj razumel?« -
30 Natan je vprašal: »Da, toda zakaj me potem siliš, naj ostanem tu, ker je to vendar tudi prisila?«
31 Jezus je odgovoril: »Čisto prav si povedal, toda to naj bi služilo za tvoje zveličanje. Kajti, kar delaš iz svoje notranje ljubezni ven, naj tudi nebi služilo tebi, temveč tvojim soljudem. In kolikor več služiš njihovim dušam, toliko več služiš Bogu!«
32 »O moj Jezus, groza me je teh velikih globin, ki jih sedaj v Tebi spoznavam. Slutim nekaj velikega. Toda ljubi Jezus, povej mi nekaj: Zakaj odkrivaš šele danes to tančico, s katero se tako skrivnostno obdajaš? Zakaj šele sedaj izvemo za Tvoj veliki namen?«
33 »Ljubi Natan, poslušaj: Kdor Me je ljubil, kot Moja mati in Moji bratje, tisti je bil obveščen. Vprašaj Jakoba, kako dolgo Me že pozna in vsi v hiši so vedeli o Mojem poslanstvu. Seveda pa zame pogosto ni bilo lahko, da Svojim bratom nisem odvzel svobode. Vprašaj mirno vsakega, če sem enkrat samkrat izvedel prisilo in odgovorili ti bodo: Ne, tega ni delal! Vprašaj Jakoba, koliko dni pogosto nisva spregovorila niti ene same besede, toda v srcih sva bila in ostajava povezana. Če bi Nazarenci verovali tako, kot verujejo Moji bratje, resnično, nobena nebesa nebi mogla biti sijajnejša. Tako pa bodo morali iskati in Me bodo težko našli.« -

3. Jezus in njegov poslanec Gabrijel

1 Nihče si ni drznil z besedo spregovoriti; vse je bilo tiho in vedno tišje. V sobi je nastal zlati bliščˇ – in nenadoma je stal angel pred gospodom, viden tudi drugim. »Gospod, Ti življenje vsega življenja! Tvoje naročilo je izvršeno. Vsi prostori neskončnosti so napolnjeni od pričakovanja, da boš Ti sedaj vidno in slišno oznanil vsem Svoje sporočilo. In vsakemu posvečenemu ali mračnemu bitju je sedaj dovoljeno isto poslušati. Samo vzroka mnogi ne bodo mogli ugledati, ker Ti, o Gospod, tako hočeš.«
2 »No tako poslušaj,« je rekel Jezus, »ker naj bo položen drugačen temelj za vso prihodnost. Vse, kar si misli, da je veliko, naj bo ponižano! Kar pa je majhno in ponižno, naj bo povišano! Vi ste opazovali sovražnika vsega življenja; tudi on ni ostal brezdelen in njegova krdela skoraj ne morejo dočakati tistega trenutka, v katerem Mi hoče pripraviti največji poraz. – Toda to bo postalo njegovo največje razočaranje, kajti Moja ljubezen do vseh, vseh bitij, daje moč in vedno znova nove moči. In čeprav bo potrebno še veliko, zelo veliko premagati, bom vseeno nekoč smel vzklikniti: ¨Dopolnjeno je!¨ Obvesti o tem vse, ki resnično vprašujejo o Mojem smislu, in sedaj bodi še eno uro med Mojimi brati!«
3 Angel se je priklonil pred brati, Natanom in Hilarijem in spregovoril: »Prijatelji te Zemlje, jaz vas pozdravljam in se veselim, končno enkrat bivati med zemeljskimi ljudmi, ker mi, angeli, vsa vaša dejanja dobro vidimo in vaše misli in besede slišimo, vi pa nas ne vidite. Oh, biti človek sedaj je milost nad milostjo!
4 Če bi slutili, kakšna sreča stroji pred vami, bi to Zemljo in vse, kar se nahaja na njej okrasili, tako čudovito okrasili, kakor je to mogoče samo čisti in resnični ljubezni!«
5 Jakob je ponudil angelu roko in rekel: »Sijajen služabnik našega Gospoda in Boga, mi smo siromašni meščani in romarji te Zemlje. Kar je za tebe lepo in sijajno, se nam zdi še mračno in temno. Ti gledaš z očmi ljubezni – in vse stvari ti izražajo zahvalo; mi pa gledamo v ta svet bolj z očmi razuma in tako je pogosto mračno in temno okrog nas. Glej, Gospod se nam je že večkrat čudovito razodel, vendar smo danes doživeli največje razodetje: Jezus je Gospod, je Rešitelj, vroče – zaželeni! Vendar verjemi meni, ubogemu romarju Zemlje, večjega veselja tudi v tvojem tebi znanem svetu ne more biti, kot je danes pri nas maloštevilnih, ki ga danes smemo uživati ob spoznanju: On je Gospod! – Naredite visoka in široka vrata, da bo vstopil On z močjo in sijajem. (psalm 24.7.) O kako hitro je ta ura odšumela mimo! – Toda On ostaja naše hrepenenje in naša ljubezen.«
6 Tedaj pa je stopil Hilarij bliže, opazoval angela in ga nato vprašal: »Smem tudi jaz spregovoriti s teboj, angelu podobno bitje?«
7 »Seveda, moj prijatelj in zemeljski brat, kajti tudi ti ljubiš Gospoda, toda še na svoj

način. Oh, šele ko boš jasneje videl, potem v svojih prsih ne boš imel dovolj prostora, potem boš tudi ti za vrtnarja, ki bo hotel v vsa človeška srca presaditi to srečo. – Toda ne vračunajte se! Kajti to je Gospod, Gospod Sabaot, On je ljubezen in Njegovo večno kraljestvo je v vsej neskončnosti. Tako, kot se Gospod ne ozira na nobenega posameznega človeka ali angela zaradi volje Svojega visokega cilja, tako bo tudi v prihodnje hodil On samo po Svoji lastni poti! In blagor tebi, če Mu boš hotel tudi ti slediti in delati po Njegovi razodeti volji! Vsakdo naj pomisli: Njegovo kraljestvo je večno in tudi Njegovi cilji so večni in vse zemeljsko je pri tem lahko samo dodatek. Toda jaz v vas vidim še en dvom, ker vi vso to veličino še ne morete dojeti. Vi upate in upate na osvoboditev zemeljskih vezi. Vendar glejte, tu stoji samo slaboten služabnik tega Gospoda, ki pa ima toliko moči, da bi lahko vse vaše zemeljske sovražnike v trenutku uničil. Koliko moči pa je na ponudbo tistemu, ki je nekoč vse priklical v obstoj - in si vendar samo prizadeva, vsem pokazati pot, ki vodi v popolnost. Prijatelji, ljubi zemeljski prijatelji! Zgrabite in obdržite te moje besede! Prihajajo iz srca, ki ga zaradi ljubezni ni strah pred nobeno žrtvijo.«

8 Vsi so pozorno poslušali te besede in tedaj pogledali tja proti Gospodu, kajti te besede niso bile samo opomin, skrivale so tudi očitek. Tedaj pa je Jezus vprašal: »Moji bratje in tudi ti, Marija, zakaj ste naenkrat tako tiho? – Povedano vam je bilo vendar isto, kar ste že tolikokrat slišali! Jaz sem še vedno isti: vaš Jezus; toda v Meni je Bog! In z njim sem povezan za večno. In kar hoče Bog, hočem tudi Jaz! -

9 O bratje, veselite se vendar z menoj!« je zaklical Jezus glasno. »Skozi vsa nebesa veje šumenje in vriskanje, ker zdaj, od večnosti dalje gojeno upanje stopa v izpolnitev ponovnega povezovanja z izgubljenimi. Novi vabljeni klic pusti večna ljubezen izzveneti: ¨Pridite semkaj! – Vse je pripravljeno! – Pridite in poslušajte sporočilo: Vrata so odprta! Odvzet je angel z gorečim mečem in dva angela z gorečima srcema stojita sedaj tu. Končno je prišel čas, ki vam vsem namiguje Rešenje !¨ Kaj menite moji bratje, ali nočete biti tudi vi veseli?«

10 »Moj ljubi Jezus;« je rekel Joel, »meni je to nemogoče, to veliko, silno božje razodetje brez nadaljnjega priznati, ker si Ti, kot naš brat še vedno eden in isti. Že 30 let te poznam in ves čas si Ti človek, tako kot jaz! Da Ti nosiš v sebi velikanskega duha, smo vedeli že, ko si bil še otrok. Da so te visoki Cirenej in drugi mogočniki spoznali kot Boga, me je malo zanimalo, ker je v meni ukoreninjena vera v Jehovo! Ne gre mi v glavo, da bi bil Ti Jehova sam. Zame je že sama misel oskrunjena! Da nosiš v sebi moč, je dokazano; da pa ti sam hočeš biti večna pramoč, Jezus, ne bodi hud, tega ne morem dojeti, kajti prepogosto si dajal videz bede in uboštva. Kdor te je videl, ko si se po dolgih dnevih odsotnosti zopet vrnil, sestradan in z raztrganimi

oblačili, tisti ti ne bo verjel, da si na cilju Svoje izpolnitve. Pismo nas uči o Jozuetu, o Iliji; ti in tudi drugi so tudi veliko naredili in tako res verujem, da si ti obljubljeni (Mesija), toda Bog Sam – ne, tega ne morem verjeti!«
11 »Moj brat Joel, ostani v svoji veri!« je odgovoril Jezus. »Prišel bo še enkrat čas, ko bom jaz kazal podobe še večje bede in siromaštva, potem boš tudi ti spoznal, kako velike žrtve so potrebne za hojo po poti izpolnitve.«

4. Večerja

1 »Vendar dovolite, da še enkrat skupaj praznujemo večerjo! Gostitelj je sedaj nebeški Oče v meni in tale moj poslanec in služabnik vam bo to pripravil. Glejte, tako kot je danes tale večerja zaključek Mojega mladostnega in mladeniškega časa, tako bo po končanju Mojega poučevanja praznovanje drugačne večerje. Toda sedaj je Moje srce napolnjeno z veseljem. – Bodite tudi vi veseli! Naj bo!«
2 Brez, da bi prisotni kaj opazili, je bila miza že pogrnjena s kruhom in vinom. Angel je povabil prisotne naj zavzamejo prostore pri veliki mizi in molče je bila ta preprosta, vendar slastna nebeška hrana zaužita. Še nikoli nista Natan in Hilarij jedla tako slastno hrano. Bratje pa so mislili na Egipt, kjer so bili deležni nekaj podobnega. Tudi angel se je udeležil večerje, kar je Hilarija in Natana najbolj čudilo.
3 Jezus je vzel svoj kozarec, šel okrog mize, popil z vsakim en požirek iz Svojega kozarca in pogledal vsakemu minuto dolgo globoko v oči. Ko je On s to ljubeznijo končal in spet zavzel svoj prostor, so se Njegove oči čudovito svetile. Spregovoril je: »Bratje, mislite vedno na to uro! Nikoli ne dopustite, da bi ta spomin obledel, kajti deležni bomo del nebes – Jaz in vi! Za sedaj veste že zelo veliko, vendar vas bo bodočnost še veliko naučila; zato bodite tihi in se naučite molčati! V molčanju se zbirajo moči, ki ustvarijo notranjo silo (moč) in veselje. – Dan se je sedaj nagnil in zato gremo sedaj vsi do bližnjega griča in v molčanju poglobimo pobožnost s pokojnimi in veselimi, ki so pri nas in okrog nas.«

5. Doživetje na eni zvezdi

1 In tako se je tudi zgodilo! – Vendar, ko so dosegli vrh in si vsi našli primerna počivališča, je manjkal angel, zato je Hilarij rekel: »Zanimivo, niti poslovil se ni od nas.«
2 Jezus je rekel: »Hilarij, motiš se. Ker ni odšel od nas. On in še mnogi drugi so okrog nas in se vesele te ure. Velika nesreča je za ljudi, da so izgubili možnost, videti vse tiste, ki so odšli od nas.«

3 Hilarij je vprašal presenečeno: »Ali jih Ti lahko vidiš, najljubši Jezus?«
4 »O da, ne samo vidim, temveč sem z njimi povezan, kot sem povezan z vami. Ne samo, da jih slišim in gledam njihovo početje, ampak Jaz živim z njimi in vidim njihove najgloblje misli, tako, kot vidim tudi tvoje.«
5 »Toda, to mora biti vendar grozno; - vse okrog sebe videti, njihovo veselje in tudi njihov bes in vso njihovo izprijenost. Potem mi je že ljubše, da ostane tako, kot je.«
6 »Hilarij, moj prijatelj«, je odgovoril Jezus, »ti, zemeljski sin, to kaj to gledanje v temelju pomeni, še ne moreš dojeti s svojo pametjo. Ti kot človek si omejen in tudi tvoji pojmi o duhovnosti so prav tako ozko omejeni. Glej, nad nami ti ta neskončni nebeški svod vendar ponoči naznanja neštete zvezdne svetove. Povej, zakaj podnevi ne vidiš nobene zvezde? Seveda ti rečeš: To naredi sonce s svojo lučjo, samo če je tema, se spet prikažejo zvezde! Čisto prav! – Sedaj pa pazi; Jaz hočem, da se prepričaš o bistvu tele zvezde in tu naj postane enkrat prav, prav mirno in molčeče.«
7 Hilarij in drugi so postali in ostali čisto tiho, potopljeni v notranjo zakonitost. Bil je večer; zvezde so se pričele prižigati – tedaj pa se je ločil en zvezdni utrinek in preletel del vsemirja. Zaradi tega so prisotni postali malo prestrašeni in pogledali navzgor in šele tedaj opazili sozvezdje. Hilarij pa je videl, kako se mu je ena zvezda približevala in postajala vedno večja in svetlejša in naenkrat se je znašel sam v nekem velikanskem vrtu. V tem vrtu so tudi bivali ljudje; - nič niso govorili, nobena beseda ni bila izrečena, toda Hilarij je vedel, kaj mu skozi misli sporočajo. Videl je njihovo opremo, ne da bi naredil en sam korak, videl je, kaj delajo v svojih hišah, kaj jedo in pijejo in tudi oni so njega opazili.
8 V nekem templju je bila božja služba; - vleklo ga je tja – in kot s hitrimi koraki je bil že tam! Tedaj je starešina začel govoriti; njegove besede so donele kot orgelski zvon in prodrle globoko v njegovo srce! »To je opomin; ostati vendar v sveti ureditvi, ker Zemlja, ki sedaj prenočuje najvišjega duha, je zaradi nereda na njej videla tako neskončno veliko trpljenja. Vi veste, da je ta trenutek med nami neki duh, prebivalec te globoko obtožujoče Zemlje. In če vi vsi, moji otroci in otroci otrok, hočete ostati v tem lepem bivanju in stanju tukaj, potem se morate držati reda in upoštevati božjo uredite! Vendar je to mračno Zemljo sedaj doletela velika sreča! – Veliki duh bo stari kači strl glavo in s Svojo lastno krvjo odstranil vso sramoto in umazanijo in tako zopet vse povezal s tem vesoljnim duhom.«
9 Hilarij je stopil še par korakov naprej in tedaj mu je starešina rekel: »Bodi prisrčno dobrodošel! Veliki, dobrotljivi Duh me je poučil o tvojem prihodu; moji otroci in otroci mojih otrok se bodo veselili, če nam boš pripovedoval o svoji Zemlji in svoji domovini.«10 Hilarij je v sebi začutil pritisk in z enim globokim vdihom pričel govoriti:

»Ljubi prebivalci tega čudovitega sveta! Po neskončni milosti Božji, ki je Veliki Duh, smem gledati vaš svet in opazovati vašo opremo in vas moram vse prisrčno pohvaliti! Mi na naši Zemlji nismo tako dobri v tem; kajti naša Zemlja ni nobeno obstoječe mesto za nas in niti enega ni, ki bi lahko ostal na njej**.** Ko je čas, ki nam ga je naš Bog in Stvarnik namenil, dopolnjen, pride potem grenka smrt. Pred nobenimi vrati in pred nobeno prošnjo se ne ustavi, s hladno roko vzame, kar ji pripada. Vendar nihče ne ve, kaj je pravzaprav smrt, samo verujemo lahko, kar so nam modri ljudje sporočili. Rojeni smo nemočni in vsak stvor je postavljen bolje kot človek; ker se zna po nekaj urah ali dneh sam obdržati, medtem ko so za nas potrebna leta, preden se naučimo pravilno misliti in postopati.
11 Vse stvari si vzamejo, kar Zemlja sama od sebe prinaša, kot hrano zase in čudovito uspevajo. Mi ljudje pa moramo težko delati in s potom pognojiti tla Zemlje, da nam daje sadove, ki so potrebni za naš obstoj. O Velikem Duhu, ki, kot pravi vaš oče, da biva na naši Zemlji, lahko samo povem, da je On natanko takšen, ko mi, en človek, in mora izpolniti vse pogoje, ki jih Zemlja tudi njemu postavlja. Toda v Njem je drugačno pričevanje, kajti Njegovo bitje je ljubezen, nesebična ljubezen. Pred velikimi nalogami stoji ta dolgo zaželeni in pričakovani. In sedaj vem tudi jaz: On bo izpolnil Svoje poslanstvo in bo ne samo nam, temveč tudi vam prinesel največjo srečo! On je velika sreča Božjih otrok. Mi smemo postati njegovi otroci in On hoče biti naš Oče za večno! To kruto smrt bo uničil. On bo ustanovil svoje večno kraljestvo, ne samo na naši Zemlji, temveč tudi pri vas!
12 Ti zapoveduješ: Držite red!, red!, red! – On pa, Jezus je njegovo ime, prosi: Držite se ljubezni, na to ljubezen, in ljubite! – Kajti ljubezen je to novo življenje in življenje je razvoj! In On sam je večna ljubezen in večni razvoj! Zato tudi jaz prosim vse vas: Ljubite, ljubite se! – In On bo tudi k vam poslal angele in glasnike, ki vas bodo še več o tem poučili, po volji večnega Boga!«
13 Spoštljivo so poslušalci, ki jih je bilo na tisoče, poslušali govor, nato pa je starešina spregovoril: »Hvala ti! Vzemi s seboj na Zemljo, kot trajen spomin obljubo: Hočemo se potruditi ljubiti in se Mu želimo resnično zahvaliti za to veselo vest. Naše življenje tukaj nam prinaša malo truda, tako nam bo svetovana ljubezen prinesla samo veselje in zato se zahvaljujemo, zahvaljujemo, zahvaljujem!«
14 In brez besed so se vsi sklonili do tal s svojimi obrazi in se poglobili s svojimi srci v zahvalo.!
15 Po kratkem času je za Hilarija izginilo to razodetje in tedaj je vprašal Gospoda: »Moj najljubši Jezus, kaj je bilo to?«
16 Jezus je odgovoril: »Moj prijatelj! Kar si ti doživel, so videli tudi drugi; to torej ne

more biti čutna prevara. Po Moji volji si bil premeščen v tisti oddaljeni svet in to doživetje je Moje darilo tebi in Natanu. Obdržita to za sebe, kot trajen spomin. Kajti to vama bo dalo sigurnost, da je Moje kraljestvo večno in neminljivo. – Sedaj pa dopustita, da gremo k počitku; kajti preden bo jutri napočil beli dan, bom Jaz že daleč od tod! Sedaj ne živim več za samega sebe, temveč za Mojega Očeta. Moj naslednji cilj je, obiskati tistega, ki je Moj glasnik, Moj pripravljalec poti. – In sedaj živite dobro in pravično, potem smo za vse čase povezani. Amen!«
17 In z blagoslovljenim pozdravom je odslovil svoje brate, Natana in Hilarija. »Midva pa, ljuba mati, ostaneva še budna.«
18 S solznimi očmi sta se Hilarij in Natan poslovila in seveda obljubila: »Midva se bova spominjala Tvojih besed in Tvoje ljubezni! Oh, če bi mi vsaj to že prej spoznali!« - »Pojdita v miru! Bog je z vama!« so se glasile besede Mojstra – in potem so se ločili.
19 Nato je rekel Jezus: »Bratje, pojdite k počitku! Zelo veliko ste zopet doživeli in mi se ne moremo nikoli več ločiti! Bodite hvaležni tako, kot sem vam Jaz hvaležen in bodite zvesti svojemu Jezusu!«
20 Globoko pretreseni so bratje prijeli svojega Jezusa za roke in ga prosili še za blagoslov. Jezus jih je blagoslovil in nemo so odšli v hišo.

6. Slovo od matere

1 Sedaj sta Jezus in Marija ostala sama. – Lahkotno je on prijel njene roke in rekel: »Marija, ti Moja ljubljena mati. Ta dan ti je prinesel veliko truda, toda tudi veliko plačilo. Želim te sedaj spomniti na en postopek – kratko pred Mojim rojstvom, se lahko spomniš na tisti trenutek, ko te je oče Jožef vprašal: ¨Zakaj jočeš?¨ – In si bila nato zopet takoj vesela?«
2 Marija je rekla: »Da, moj Jezus! – Videla sem narod, ki je jokal in jaz sem jokala z njim. Nato sem videla drug narod tako vesel in tedaj sem se veselila z njim, toda sedaj si ne morem tako natančno razložiti. Zakaj me spominjaš na to?« (op.- glej 14. poglavje knjige Jezusova mladost)
3 »O Moja dobra mati! Prav zato, ker tista dva naroda sedaj zopet stojita pred nama; toda nič več jokajoče ali veselo, temveč vprašujoče. Kajti tudi njim prihaja v zavest, kaj se sedaj dogaja. In tako bodi prepričana: Še nikoli niso stale usode vseh ljudi in bitij tako na noževi ostrini, kot sedaj! Kakor pogosto ste vi Mene vpraševali: Kdaj pričneš svojo službo? – Tako pogosto so vpraševali tudi celi narodi: Kdaj pride Odrešenik in Rešitelj? – Glej Marija, sedaj grem od vas, toda Moja ljubezen ostane tu. Ali se ti ne moreš osvoboditi od teh misli, da sem Jaz samo vaš Mesija, samo Rešitelj Judovskega naroda? Če bi to lahko storila, bi veliko bolj vesel potem usmeril

svoje korake v puščavo Bethabara.«
4 Marija je odgovorila: »Moj Jezus, kar Ti praviš, je tako pomembno in vendar, poglej me, mogoče ni nobene matere, ki bi morala prenašati večje skrbi in borbe, kot jaz. In sedaj govoriš: Končno na cilju! In mi vseeno podereš to veliko močno upanje? - Glej, samo en prosti narod se lahko ukorenini v svojega večnega Boga in izpolni veselo in prosto Njegovo sveto voljo! Toda en potlačeni in zasužnjeni narod izgubi še zadnji ostanek svoje vere v Boga. Zato, moj ljubljeni Jezus, še vedno upam in upam samo na Tebe!«
5 Jezus jo je prosil: »Marija! Tele zadnje ure naj bi nama prinesle več razumevanja in notranje povezave. Zato razmisli to eno: Narod, ki je v vsej svoji dušni globini ukoreninjen z Bogom nima nobenih zatiralcev in sovražnikov. Kajti, tedaj je ta notranja odvisnost in povezanost moč, ki tudi druge narode spoštuje! Razmisli o tem zakaj je ta narod Božji tako zatiran? Ker je izgubil svojega Boga, njegovi Božji služabniki pa so polni najstrašnejše ošabnosti. Kaj je še resnica? – Nič več! Zato sem srečen, da bom končno lahko resnično služil Svojemu narodu in lahko vsem pokazal: Resnico in ljubezen! – Marija, strinjaj se in bodi popolnoma in čisto eno z Menoj! Potem boš prva, ki bo vprašujočim narodom znala odgovoriti: Tukaj je naš Rešitelj, ki nam bo prinesel resnico in ljubezen! Tu je srce, ki je pripravljeno, za vse, tudi še največje žrtve doprinesti, Na tega gledajte, kajti On bo naš Rešitelj! Glej Marija, če imaš dnevno ljudi okrog sebe, ali občutiš bitja. – Če tako misliš in resnično veruješ v Moje poslanstvo, potem ustvarjaš luč – in valove moči, ki Me v Mojem delu podpirajo. Toda potek tega je glavni pogoj: biti osvobojen vseh dvomov! Glej, ptički pod nebom so svobodni in vedno veseli, ker vidijo svet in okolico, kakršna je. Ljudje pa želijo videti svet in njegove prebivalce, kot si sami želijo in zato ta nasprotja med njimi. Samo notranja veselost nam daje svobodno, vzeti vse tako, kot je to v resnici. Pomagaj Mi pri Mojem delu, če resnično veruješ Vame in vsa bitja ti bodo radostno priznavala njihovo brezmejno veselje. In sedaj pridi, tudi midva greva k počitku!«
6 Ganjena je Marija rekla: »Moj Jezus, samo še eno vprašanje: Če si resnično tisti, o katerem stoji zapisano – zakaj hodiš tako pogosto in sam moliti? Jaz vem, tudi včeraj nisi prišel do miru. Če si resnično z Bogom, tem večnim, eno, je potem potrebno še v molitvi iskati tolažbo, mir in moč?«
7 Jezus je odgovoril: »Moja Marija! Glej, vse kar je v Meni, sem si moral Jaz, kot Svojo človeško lastnino šele pridobiti! Nič mi ni smelo biti podarjeno, da bi sovražniki življenja ne imeli orožja za pričkanje z menoj! Če bi prosil tebe ali brate, da bi Me podpirali pri molitvi, pri začetku (nastajanju) molka, bi (tako) s tem dajal napad slabosti. Toda sedaj, ko sem premagal vse ovire brez vsake človeške pomoči in brez

vsakega pomočnika, je tudi vse človeško v meni poduhovljeno in lahko služim samo še božjemu! – Bog v svojem večnem prabistvu je moč in ljubezen.! Ta moč in ljubezen je sedaj moje notranje življenje. Skozi to sem jaz eno z Bogom in ne morem nič narediti brez tega bitja življenja.«
8 Marija je prikimala z glavo in stisnila roke svojemu Jezusu in Jezus jo je ponovno prosil: »Pridi, greva k počitku! Šele v molku bo razrešeno vsako vprašanje!« -

7. Slovo od bratov

1 Noč je hitro minila. - Bratje so že vstali in čakali na Marijo in Jezusa. Šepetaje so se pogovarjali – in potem sta prišla Marija in Jezus v sobo. Pozdrav je bil kratek. Marija je imela delo pri štedilniku in končno prinesla jutranjo juho. Nihče ni spregovoril besede. Žalost slovesa je pretresala vsa srca; vsak se je v sebi spraševal: Le kaj bo sedaj? In tudi Jezus je molčal!
2 Marija je navzoče pozvala k zajtrku. Joel se je zahvalil in zajtrk blagoslovil in molče so použili pripravljeno jed. Marija je potem pospravila in šele tedaj je Jezus končno pretrgal molk: »Marija! In vi, ljubi bratje. Ostanite samosvoji v vašem lastnem, kot tudi Jaz ostajam v Svojem lastnem! In skrbite, da se v vaša srca ne bo nobena napačna misel in nobena napačna poteza ugnezdila, ki bi Moji visoki odrešenjski oddaji nasprotovala! Tudi vi pomagate pri graditvi na velikem božjem delu. In kot jaz sedaj dalje delam na tem, tako delajte dalje tudi vi, kajti vredno je ustvarjati dela, ki pripadajo večnosti. Sedaj pa dopustite, da gremo veselo narazen. Ponovno srečanje pa leži pri večnem Očetu. – Moj Joel! Ti najstarejši (starešina) imej na skrbi vzdrževanje našega dom! Toda trudi se v ljubezni tudi duhovnost utrditi, kar si dolžan hiši svojega očeta Jožefa! – Ti Jožef, bodi luč, ki vedno žari; kajti ti si napolnjen z duhom iz Boga! – In ti, Samuel! Nobena druga volja naj ne bo v tebi kot ta, ki ti jo kažem Jaz kot tvoj brat. Simon pa, ti ostani v resničnem redu! Naj pride kar hoče in želi, ostani v redu dan za dnem! K temu Moj Jakob! V potrpljenju prenašaj, kar drugi še ne morejo nositi! – In sedaj - mati! Ti deluj dalje v rahločutnosti in usmiljenju! Potem me ne bo nihče pogrešal v Jožefovi hiši. – Nobena solza naj se ne blešči v vaših očeh in nobena bolečina naj ne napolni vaša srca, ker Jaz, kot Jezus, vaš brat, vendar sedaj kot Mojster sledim Mojemu očetu, ki me kliče k živim dejanjem. V kratkem se zopet vidimo in se znova napolnimo za enost. Zato bratje, ostanite zvesti in stopajte enako Meni k delu! – Amen!«

8. Jezus in Lucifer

1 Sonce je žareče zahajalo in osvetljevalo z rdečkastim sijem te na nebeškem svodu premikajoče se oblake. Dan je bil vroč in velika tišina se je razširjala v naravi. Nobenega človeka ali živali ni bilo videti. Bilo je, kot da bi od vsega šele hlad večera in noči pritegnila hrepenenje vrednosti. Osvetljene meglene plasti so se spuščale na vrh hriba Tabor, da bi se potem vedno bolj razširjale proti globini.
2 Pričelo se je mračiti in pihati je pričel hladilni veter. Sam in osamljen si je prizadeval neki potnik dospeti na vrh tega hriba. To je bil Jezus. Njegovi kodri so se poigravali v vetru. Iz njegovih oči je sijalo zadovoljstvo in sveti mir. Njegova hoja je bila lahka in brez težav je dosegel vrh. Lesketajoče so pozdravljale zvezde, vzhajajoči mesec je razširjal krog svetlobe okrog sebe, toda temno je bilo okrog Njega.
3 Jezus si je poiskal prostor in počival; toda njegov pogled je potoval k zvezdam in v daljavo. »Če bi bile ve vse tako vesele in svobodne kot Jaz in bi znale izmeriti to srečo, da nisi z ničemer več zvezan - še krasneje bi se svetile in bleščale!« je govoril Jezus tem zvezdam, jih gledal in se veselil teh sijočih lepot.
4 Nato je zaprl oči in v tišini pregledal Svoj notranji svet. Njegovo dihanje je postajalo vedno hitrejše in vse Njegovo življenje se je razvilo mimo Njega. Življenje je šumelo okrog njega kot čudovita sferna glasba. In okrog Njega so se zbirala čudovita bitja in Mu poklanjala svoje spoštovanje.
5 Toda Jezus jih je odklonil in rekel: »Moji zvesti in z božjo voljo napolnjeni služabniki in poslanci! Vaši prošnji prihajam nasproti in se veselim vašega veselja in ljubezni. Toda nič ni čisto, tudi veselje ne, ker jih še preveč koprni v globoki, globoki bedi!
6 Vi se veselite, ker sem ta čas Svoje zvezanosti premagal in se veselite tudi tega, kaj bom sedaj delal, kot Gospod, kot Mojster. Toda še veliko več veselja in krasot boste doživeli, če boste tudi vi pripomogli lajšati stiske zvezanih, resnično ubogih in zablodelih. Vi poznate moje naloge, da kot človek izpolnim to najsilnejše, kar je: Nič več sebi samemu, temveč samo Bogu in ljudem služiti. Zato Mi pripeljite vašega zablodelega brata in mu pokažite vašo srečo!«
7 Nemo so se angeli priklonili! – In v naslednji minuti je stal pred Jezusom Lucifer v postavi starejšega skrušenega moža. »Ker nisi hotel priti prostovoljno, sem zapovedal Svojim poslancem, da te pripeljejo, da ti dam priložnost pred temi Mojimi služabniki in poslanci – razodeti tudi tvojo voljo! Ti mojega namena ne moreš preprečiti. Ne moraš Me ovirati in Me prekiniti, da Jaz vsako vez, četudi najmanjšo – ki še deluje kot povezana med Mojim in tvojim bitjem – od Mojega človeškega Bitja, Mojega jaza ločim! Nič Me ne more zadržati, živeti in delati samo za Boga in Njegovo večno kraljestvo! Zato te vprašam, Lucifer, ti zbirna točka vse luči in vseh lepot Boga: Ali si ne želiš nazaj v tiste daljne, oddaljene čase, ko si ti, kot kronani izpolnjeval Božjo

voljo. Kajti, kjer te je pred večnostjo obdajala luč nad lučjo, življenje nad življenjem, stojiš sedaj skoraj sam s svojimi, ki so ti še ostali zvesti. Kaj ti je še ostalo? – Nič drugega, kot zavest, da si velik nasprotnik Boga!«
8 »Ti bi lahko imel prav!« je odgovoril Lucifer hladno, »toda še ni odločeno, če le ne bom vendar jaz ostal večji in močnejši! Ti mi ne moreš preprečiti izpeljati moje volje, kakor jaz tega tebi ne morem preprečiti. Vendar toliko odpora, kot si mi ga Ti pripravil, bom pripravil tudi jaz Tebi in bom to tudi vnaprej delal! Pokaži vendar Svojo vsemogočnost in me uniči! Zahvalil se ti bom z zadnjim utripom srca, če bom lahko prenehal obstajati! Toda prav tu je tvoja šibka stran, ker moraš Ti vse obstoječe pustiti obstajati, četudi bi prišlo v kaos in zmešnjavo. Nihče me ne more ovirati, da ostajam Tvoj nasprotnik in nobena lepota me ne more premagati, da bi služil Tebi! Kaj si Ti rekel k moji zahtevi in moji želji, ko sem te hotel videti in s tabo občevati? – Nič! Ti si se pustil iskati in vendar ne najti in za moje prošnje si imel gluha ušesa! Res je prodrl kdaj skozi mene glas, da naj te iščem, slišim in najdem v sebi! – Toda to bi lahko bile tudi moje lastne misli. Sedaj Te vidim in Te slišim – in Ti pred temi tisočimi pričami rečem: Izgubil sem vsako željo priznati Tebe kot svojega Gospoda in zapovednika! – Jaz hočem in bom postal sam gospod!«
9 Jezus je resno spregovoril: »Lucifer! Gospod je tisti, ki ostane zmagovalec! – Ti veš, da sem se Jaz postavil na tvojo raven. Jaz sem bil tukaj na Zemlji prav tako ubog kot ti (tako duhovno ubog kot človek). In če Jaz sedaj gospodarim nad silami in bogastvi, ki žive v meni, imaš tudi ti možnost v sebi razviti iste možnosti in jih uporabiti sebi v prid!«
10 Lucifer je razburjeno rekel: »Ne, tega ti ne verjamem! S Svojimi besedami želiš vso mojo moč in vso mojo voljo položiti v Svoje roke.«
11 Jezus je trpko odgovoril: »Lucifer, ne reci, da tega ne verjameš! – Reci svobodno, da nočeš verjeti! In tako boš moral doživeti, da ti bo na koncu konca vendarle vse, tudi najmanjše odvzeto! - Jaz grem sedaj ven v svet in si bom prizadeval, da bom kot bakla svetil v temno noč! Toda prisiljeval ne bom nikogar, bom pa tudi ponovno z budnim očesom pazil nate. Kajti, Lucifer, sedaj gre za vse! Ravno zaradi preprečitve kaosa je moje poslanstvo še dvakrat bolj pomembno! Ljubezen do mojih človeških otrok Mi kaže Mojo pot in Mi daje moč za dopolnitev!«
12 »Ti si dobro govoril!« mu je Lucifer odgovoril. »Na en sam tvoj migljaj Ti stojijo legioni ob strani in nihče Te ne more ovirati, ker si Ti njihov Gospod. Jaz pa stojim zapuščen in osamljen tu in lahko gledam, kako Ti uničuješ mojo lastnino. Če pa pridem in se hočem zoperstaviti, so Tvoji angeli takoj pri roki in me hočejo uničiti.«
13 Mirno je Jezus odgovoril: »Nikakor, Lucifer! Vsi angeli spoštujejo Mojo voljo in ta

tudi tebi omogoča največjo prostost tvoje volje. Če pa ti nastopiš nasilno in razdiralno, ti pa morajo biti postavljene pregrade. Glej, Lucifer! Sedaj se prične zaključni boj med Menoj in teboj! Izključil bom vse, kar tvoji zvesti, kot resnično božje vidijo na Meni. Postal bom človek in kot človek šel k ljudem in kot duh k duhovom in tam pričeval, da z borbo proti temu životarjenju pridobijo Božje življenje v lastni notranjosti. Varuj se pred nasilno prilastitvijo, ker bi to imelo za tebe grenke posledice! Samo kdor gre prostovoljno z menoj, bo pri Meni sprejet. In kdor hoče slediti tebi, naj to stori tudi prostovoljno. In v tvoji prisotnosti ti še enkrat povem: Daleč od tebe naj bo vsaka prisila! Zato boš oviran, če boš hotel postati nasilen, kjerkoli boš to poskušal.«
14 »Naj bom zato zopet udarjen,« se je pritoževal Lucifer, »samo, da bi Ti dosegel Svoj cilj? – Ti imaš sočutje z ljudmi in prebivalci duhovnega sveta, toda moja žalost te pusti hladnega. Nasproti vsakemu bitju si ljubezen, toda napram mene si trd. Kaj vprašujem po Tvoji borbi, ki si jo sam hotel! Kaj mi mar Tvoji cilji! Pusti mi mojo pravico, pravico močnejšega!«
15 »Lucifer, ti ubogi, zaslepljeni,« je Jezus rekel. »Zaradi tvoje volje se vendar vse to dogaja! Zaradi tebe sem šel Jaz v to nizko bitje! Vendar v bodočnosti naj bo: Kdor bo hotel biti najšibkejši, najmanjši in najponižnejši, bo napolnjen z močjo iz Mene, da se bo lahko tebi upiral. Tako se ti nikdar več ne boš mogel pritoževati, da ti je bilo nekaj vzeto. Zato ti še enkrat povem: Nobenemu človeku, nobenemu bitju ne bom iz Svoje vsemogočnosti nekaj zasegel! Samo pokazati hočem, vsem ljudem, vsem bitjem, pot njihovega notranjega razvoja do njihove najvišje popolnosti! Noben človek in niti eno samo bitje naj ne bo prisiljeno k temu. Samo kdor me hoče, temu prihajam nasproti do pol poti, kot sem tudi tebi prišel nasproti do pol poti! – Glej, ti si nosil popolnost v sebi in nisi verjel, da bi jo lahko kdaj izgubil. Ker pa si mene, svojega Boga in Stvarnika preziral, si me iz svoje življenjske sredine izrinil. Poglej sedaj te trume; vsak posameznik bi ti rekel: Pridi in poglej kako dober je naš Bog in kako čudovito se da živeti v Njegovem kraljestvu! Glej, samo eno željo nosim neizpolnjeno v Svojem srcu in ta je: Pridi ti zopet nazaj, nazaj v naročje večne Božje ljubezni. – Lucifer! – Moj ubogi zaslepljeni sin! V tej vse preveč resni in sveti uri ti ponovno ponujam roko in te prosim: Pridi nazaj iz svoje zaslepljenosti in vsa stvarstva naj nastanejo v prejšnjem blišču. In kar si do sedaj povzročil zla in nesreče, hočem vzeti na svoja pleča! Nikoli več ti ne bom stal tako blizu, kot sedaj, kot človek do človeka.
16 To je zadnjikrat, da te jaz prosim! To je zadnji poziv iz Mojih ust. Če pa ostaneš, kot si, ne boš mogel nikoli več tako lahko najti Moje življenje in Mojo ljubezen, temveč boš moral hoditi po poti življenjske ureditve, namesto po poti milosti, ki jo bom sedaj

pokazal Svojim otrokom!«
17 »Gospod hočeš biti, pa me prosiš?« je rekel Lucifer posmehljivo. »To pa ne ustreza Tvoji vsemogočnosti! In tako Ti rečem: To je za mene veliko zadoščenje in mi daje upanje, da bom le dospel do svojega cilja. Tebi pa bom postavljal ovire na pot in si poiskal človeka, ki bo Tvojo ljubezen postavil na najvišjo preizkušnjo! Ha, ne misli Si, da si Svoj namen že dopolnil in Si ja ne domišljaj, da boš pričakan z največjim hrepenenjem! Kajti pri tem so Tvoji ljubi človeški otroci vendar že nekaj preveč sprejeli od mene – Tvojega največjega nasprotnika. Na Zemlji sem jaz ¨gospod¨ in njen knez. In s svojim bistvom hočem na novo napolniti ljudi, samo, da se boš kesal, da si prodrl v moje kraljestvo. Z novo vnemo bom sejal razdor med Tvojimi privrženci, da boš Sam od sebe zaprl vrata Svojih nebes.«
18 Mirno je Jezus odgovoril: »Naj torej teče vse tako naprej. – Jaz te ne oviram nič več. Toda z dvojno ljubeznijo in predanostjo grem na Svoje delo. Vendar gorje, gorje, gorje tebi, vse trpljenje, vse solze bodo tebi v breme, ki te bo stiskalo! Postal in ostal boš zapuščen in se boš nekoč z gnusom ločil od svojih lastnih otrok! In potem boš pomislil na to uro, ki je hotela tebi in vsemu svetu prihraniti največjo žalost! Tako velika kot je tvoja krivda, tako globoko bo mene stisnila navzdol. Toda ko me boš videl v največjem boju in najhujšem trpljenju, - in bo vrisk zmage hotel predreti tvoje srce, potem boš ti sam sebe obsodil in en glas ti bo zaklical: To stoji tudi pred teboj. Vendar sedaj se ponovno ločujejo najine poti!«
19 Z nasmehom na ustnicah se je Lucifer oddaljil in žalostno so gledali angeli za njim. Tedaj pa je Jezus rekel: »Sedaj pojdite tudi vi in opravljajte dalje svoje dolžnosti! Tako kot bom Jaz podvojil Svojo ljubezen, tako pojdite tudi vi z dvojno vnemo na svoje dolžnosti, kajti vi ste na novo spoznali namere tega sovražnika življenja.« Molče so se priklonile te čudovito sijoče postave. Z veseljem je Gospodov pogled počival na njih, nato se je navzdol spustila lahna tančica in Jezus je bil zopet sam. Sam, toda vendar ne osamljen, kajti nazaj v hišo staršev je šel njegov pogled. »Moja ljubezen in Moj blagoslov naj vas napolni!« so šepetaje govorile njegove ustnice. »In sedaj bom pričakal tukaj jutro.«
20 Jezus si je poiskal počivališče in se ulegel, da bi zadremal. Za vzglavje si je hotel poiskati kamen, toda ni ga mogel najti, ker še ni bilo dovolj svetlo in tako je položil svojo glavo na obe roki in zaspal. Ob prvem svitu se je Jezus prebudil in kleče blagoslovil Zemljo in njene prebivalce z besedami: »Naj bo tudi ta dan posvečen resnični ljubezni!« Jezus je vstal in se iz hriba Tabor spustil zopet v nižino.

9. Počitek v prenočišču

1 Bilo je opoldne. – V malo večjem mestu med Taborom in Naimom je bil letni sejem in v prenočišču je bilo vse glasno. Tedaj je vstopil neki popotnik in iskal prazno mizo, toda vse je bilo zasedeno. Krčmar je bil močno zaposlen in novega gosta sploh ni opazil in tako je On pozdravil navzoče, ko mu je bil pri neki mizi ponujen prostor, ki ga je hvaležno sprejel.
2 To je bil Jezus. Pri mizi je sedelo pet moških in dve ženski, ki so med živahnim razgovorom uživali svoje preprosto kosilo. Jezus jim je zaželel dober tek. Tedaj pa ga je vprašala neka žena: »Ali nimaš nič za jesti pri Sebi in si nočeš nič naročiti? Ali hočeš sprejeti tale kruh od mene? Jaz imam dovolj, za naprej pa bo poskrbel Bog in moja mati.«
3 Jezus ji je smehljaje odgovoril: »Thirza, tvoja ljubezen Me je nasitila. Nobenega kruha ne potrebujem več. Samo žejen sem in krčmar že prinaša vino, ker Me je sedaj ugledal. Tebi pa rečem, prisrčno se ti zahvaljujem!« - Krčmar je prinesel kozarec vina in Ga vprašal po Njegovih nadaljnjih željah. Jezus ga je vprašal: »Ali lahko dobim za eno noč sobo, ker želim pri prvem svitu dalje? Toda krčmar, povem ti, da nimam denarja in nobenega drugega sredstva pri Sebi.« Krčmar je prijazno rekel: »Kar ostani tu in svojo ženo bom obvestil, da te bo oskrbela! Danes prihaja marsikateri, ki nima nobenega denarja pri sebi.« »Tako te bo Bog zato blagoslovil!« mu je odgovoril Jezus.
4 Krčmar je imel veliko dela in je zato odšel v kuhinjo, Jezus pa je molče pil svoje vino!
5 Deklica Thirza pa ga je vedno znova pogledovala in si mislila: Kakšen nežen glas! Kako lepe oči – in vendar, kako resen! Zaskrbljujoča bi morala biti njegova resnost, pa vendar izgleda, da nima skrbi. – Kako to, da ve za moje ime? - Jezus je popil svojo pijačo in se pripravljal, da bo vstal. Možje, ki so med tem tudi bili gotovi s kosilom, so glasno naročili še enkrat vino in krčmar je prinesel poln vrč in napolnil njihove kozarce. Eden od njih, Hiram, je rekel: »Toda krčmar, zakaj si pozabil na našega gosta pri mizi? Ti me moraš vendar poznati, da Jaz tega ne naredim nikdar drugače.«
6 »Prav imaš,« je odgovoril krčmar, »v naglici nisem mislil na to. – Vendar sedaj mladi prijatelj pij in zaradi tega ne bodi jezen name!«
7 »O ne,« je odvrnil Jezus, »jezen zaradi tega ne morem biti na tebe, toda Hiram bi se veselil, če bi to takoj storil; sedaj pa zanj ni nobenega posebnega veselja več.«
8 »Ali poznaš mojega prijatelja Hirama?« je presenečeno vprašal krčmar.
9 Jezus je odgovoril: »Poznati je res premalo rečeno – ker to leži v moji posebnosti, vsakega človeka skoz in skoz videti. Glej, ti se smehljaš in misliš: Ta pa lahko o tem

veliko pove, preden bom jaz o tem verjel kakšno besedo. Tudi ta je neki sanjač! Ali ni tako?«
10 Krčmar se je prestrašil in rekel: »Mož Božji, kako pa lahko veš za moje misli? Toda popolnoma prav imaš. Ravno tako sem mislil.«
11 »Ne prestraši se zaradi tega.« ga je Jezus pomiril. »Tako poštenemu človeku, kot si ti, se ni treba bati. Samo zato sem se oglasil pri tebi, ker te že dolgo poznam, kajti ti si bil pogosto v hiši mojega krušnega očeta; toda mene se ne moreš spomniti, ker Jožef ni rad govoril o Meni.«
12 »Potem si Ti Jezus, najmlajši sin? - Bodi mi prisrčno dobrodošel in se počuti tukaj kot doma! Danes zvečer bomo govorili naprej, ker imam sedaj veliko dela. Kako se bo moja žena razveselila!« je še rekel in odhitel. Gostje pri mizi so napeto prisluškovali pogovoru in hiram je vprašal: »Ti mladi mož, kje si Ti doma – in kam gre Tvoja pot? Ti vendar nimaš niti najmanjše prtljage pri sebi.«
13 Jezus je prijazno odgovoril: »Čemu potrebuje posamezni popotnik prtljago, če v svojem srcu nosi trdno sigurnost, da mu ne bo ničesar primanjkovalo! Jaz prihajam iz Nazareta – in Moj cilj je, da obiščem prijatelja iz mladih let in da bi, če bi bilo mogoče, ne šla več narazen.«
14 »Potem imaš pa še dolgo pot,« je rekel Hiram. »Sedaj pa nas kličejo naše dolžnosti; toda danes zvečer pridemo zopet tu skupaj, potem pa si bomo lahko kaj več povedali.« Hiram je vstal od mize, ponudil Jezusu roko v pozdrav, prikimal svojim tovarišem in obema ženama in pozdravljajoč zapustil sobo. – »Pridi, če hočeš vendar na sejem,« je zašepetala Thirza Jezusu, »tam nas boš zopet našel.«
15 Jezus se je nasmehnil, ni pa rekel nobene besede in tako je za mizo ostal sam.
16 Pošteni krčmar je prišel čez nekaj časa in povabil Jezusa k jedi, ker je tako želela njegova žena. Jezus je prikimal in sledil krčmarju. V kuhinji je bila pogrnjena miza za Jezusa in žena je rekla: »Pridi, Jožefov sin in se počuti kot doma! Na žalost imamo danes veliko dela, ker je prisotnih veliko tujcev, toda par minut bomo že našli časa.«
17 Jezus se je zahvalil in rekel: »Redka je takšna ljubezen, kakršno vi meni, za vas popolnemu tujcu, izkazujete, vendar vam bo to bog v nebesih poplačal! Na žalost je med ljudmi propadlo veliko tega, kar bi lahko služilo za osrečitev vseh, toda zaradi tega ni treba prenehati upati v Boga, kajti On pozna Svoje in ne zapusti nobenega, ki vanj veruje.«
18 Potem je Jezus pričel jesti in oba, gospodar in gospodinja sta se veselila, da jed njunemu gostu tekne. Medtem je krčmar stregel še svoje ostale goste in tako je Jezus ostal z gospodinjo sam; drugi domači ljudje so bili še na polju. Gospodinja z imenom Hana je vprašala: »Kam gre sedaj tvoja pot?«

19 In Jezus ji je odgovoril: »Žena, na tvoje vprašanje je težko odgovoriti, ker me nebi razumela, kajti kakšne določene poti sploh nimam. Imam samo neki cilj in do cilja vodi veliko poti. Glej, moj cilj je, da prinesem rešitev in osvoboditev Svojemu zvezanemu in zasužnjenemu narodu. – In vsem tistim, ki Mi verjamejo in Mi zaupajo. Ti bodo deležni te redke milosti.« -
20 Hana je vprašala nejeverno: »Kako pa nam misliš Ti šibki in majhen človek, prinesti rešitev in osvoboditev? Pomisli, mogočni Rimljani prevladujejo vse; in kdor se zoperstavi, potuje v ujetništvo.«
21 »Poslušaj, če bi bili Rimljani največje zlo, bi bilo to za vse verujoče prav lahka rešitev. Toda zlo leži na žalost veliko, veliko bolj globoko in od tega je sedaj vsak napaden. To zlo se imenuje trdosrčnost! To je mržnja in nevoščljivost, nenasiten pohlep po denarju in lov po užitku za užitek. Na žalost, nihče ne verjame, da to zlo vse prevladuje in Božji služabniki, ki bi to hoteli biti, so najslabši.«
22 »Ti mladi mož,« je rekla Hana tiho. » ne dopusti, da bi to slišal kakšen templjar, ker bi se ti potem godilo kakor Janezu, temu pridigarju v puščavi. Oni že premišljujejo, kako bi ga odstranili. In če ne bi bilo poznano, da mu je Herod naklonjen, kdo ve, kaj bi se že zgodilo!«
23 Jezus je odgovoril: »O žena, pomisli: Jaz nisem Janez, temveč Tisti, ki je iz Sebe! Meni se ne more nihče upirati, ker Bog živi v meni in sem Jaz voljan samo njegovo voljo izvrševati.« Medtem je vstopil gospodar in slišal še zadnje besede in Jezusu rekel: »Mladi prijatelj. Tvoj oče Jožef je bil podoba pristne zvestobe veri in ponižnost je živela v njegovem srcu. Ti pa izgleda, da si drugače oblikovan, kajti tvoje besede zvenijo kot prevzetnost, kot ošabnost.«
24 »Moj ljubi Joram, tu pa se silno motiš!« je odvrnil Jezus. »Kar tebi izgleda kot ošabnost na meni, je samostojnost in je vzvišenost nad vso hudobijo! In prav zato, ker Jaz posedujem ta visoki razloček, poznam zlo od njegovih temeljnih korenin in nihče ni v stanju, da me pripravi na drugačno mišljenje.«
26 Krčmar je rekel: »Ti moj ljubi mladi Jezus! Poslušaj moj dobri nasvet: Tudi jaz poznam ljudi in ljubezen – če lahko ljubim. Toda še nobenega nisem srečal, ki bi z vso resnostjo lahko izpričal: Jaz sem zmagovalec nad vso hudobijo in zlom! In tudi Janez izgleda, da že ima nekatere izkušnje v tem, kajti njegova pridiga se glasi neprestano: Spokorite se in se dajte krstiti!Sigurno, tu je strašno resni čas – in mišljenja in prizadevanja ljudi so hudobna od mladosti naprej! Pomisli pa vendar, da še ni nobenemu uspelo postati Gospod nad vsem zlom in hudobijo. Ne delaj si nepotrebnih sovražnikov, kajti, kdo ve, kdaj pride Mesija in nas pokliče na pomoč!«
26 »Joram, ti mi resnično dobro želiš,« je odgovoril Jezus. »Toda, kako prideš do

tega mišljenja, da je Mesija na poti, - da pride k nam?«
27 Krčmar ga je hotel poučiti: »Moj ljubi mladi prijatelj! Pri Svojem obisku na Jordanu, kjer Janez krsti, boš lahko slišal, kako Janez uči: ¨Jaz sem samo glasnik in klicar! – Toda kmalu bo prišel drugi, ki je bil prej kot jaz, in jaz pripravljam Gospodu samo pot! ¨ - Vzemi k temu še napoved prerokov – in tudi Ti boš prišel do prepričanja, da prihaja Mesija!
28 Jezus ga je vprašal: »Joram, kako si pravzaprav predstavljaš prihajajočega Mesijo, tega velikega Rešitelja in Osvoboditelja? – In kaj veruješ, da bo On delal?«
29 Krčmar je zamišljeno odgovoril: »Ljubi Jezus, o teh vprašanjih se je že veliko govorilo, toda kdo nam lahko da pravilno pojasnilo? Poglej v tempelj, tam je laž in prevara. Ves ostali narod pa upa in veruje, toda samo posvečeni bi lahko to vedel. Vzemi svojega očeta Jožefa, kakšno upanje je imel glede Tebe. Toda čas in spoznanje sta mu vzela upanje, da bi Ti lahko bil pričakovani. Sedaj je on pri očetih; in kako dolgo bo še trajalo, da bom tam tudi jaz? – Toda vseeno bi rad dočakal čas in videl Tistega, ki bo odrešil ves narod! Če mislim na to, da bi lahko tudi jaz z Njim govoril, pri eni mizi z Njim sedel – oh, to bi mi dobro delo! Tedaj bi prešla žalost, ki živi v meni zaradi volje mojega naroda.«
30 Jezus je spraševal naprej: »Joram, ljubiš samo svoje rojake? – Ali še nisi razmišljal o tem, da pogani in tudi vsi ostali narodi izvirajo ravno tako od našega praočeta Adama? Ali: Kaj si ti doprinesel, da je tvoj oče Jud in je bila tvoja mati Judinja? Jaz mislim, da bi spremenil svojo predstavo o pričakovanem Mesiju, če bi spremenil svoj način gledanja na stvari. In če ti sedaj povem, da bo on oznanjal: Moje kraljestvo ni od tega sveta! In vse, kar se na in v tem svetu najde, naj bo samo sredstvo, da bi si priborili Njegovo večno duhovno kraljestvo.«
31 »Tega pa jaz ne morem dojeti in razumeti,« je odgovoril krčmar »zato je bolj prav, če ne govorimo več o tem; bodočnost nam bo prinesla dokaz. Sedaj pa moram iti še k drugim gostom.«
32 »Opravi svojo dolžnost,« mu je Jezus odgovoril. »Tudi Jaz si hočem enkrat ogledati ljudi na sejmu, vendar bom proti večeru spet tu.«

10. Jezus hodi skozi sejemski vrvež

1 Na sejemskem prostoru je bilo prav hrupno zaradi prerivanja mnogih ljudi. Jezus je stal ob strani in opazoval vse te ljudi v njihovih mišljenjih in dejanjih. Hiram je opazil Jezusa in hitro prišel k Njemu, ga povlekel k svojem vozu, na katerem je ležalo blago v vseh mogočih vzorcih in barvah in kjer je imela Mira, trgovčeva žena, z nakupovalci veliko dela.

2 »Kje imaš pa sinove in hčerko?« je vprašal Jezus, »Ali jih ni pri vama?« - Hiram je odgovoril: »Oni so na drugi strani, tam, kjer pleše moja hčerka, imajo tržno lopo. Jaz pa sem rajši tukaj, pri svoji ženi, toda tebe bom vseeno peljal tja.«
3 Jezus je odklonil: »Ostani mirno tukaj; Jaz hočem gledati samo od daleč, kajti Jaz nimam poželenja po plesu.«
4 »Imaš kakšno žalost moj mladi prijatelj?« je vprašal Hiram sočutno, »Dovoli, da izvem, kajti vedi: Hiram rad pomaga, kjer lahko pomaga. Seveda so tudi žalosti, pri katerih se ne da nič predrugačiti.«
5 »Hiram, poslušaj, kaj ti hočem sedaj povedati,« je Jezus odgovoril resno, »obstaja zlo, veliko in mogočno; obstaja pa tudi trpljenje! Vsako trpljenje je ozdravljivo, toda ne vsak trpeči! – Te žalosti pa, ki jo jaz nosim globoko v Svoji duši, mi ne more nihče odvzeti, ker je izšla iz Moje ljubezni k vsem ljudem! Kaj bi ti občutil, če bi videl svojega brata omahovati nad breznom in tvojega opozorilnega klica nebi hotel slišati; ti pa bi bil ločen od njega z neznanskim prepadom in zaradi tega nebi mogel pohiteti k njemu.«
6 Hiram je odgovoril: »Jaz bi samoumevno občutil neznansko bolečino – toda drugače pa ne vem, kaj bi lahko storil«
7 Jezus mu je dalje govoril: »Glej Hiram, to bolečino nosim Jaz v sebi! Kajti prepad je svet, v katerem se mora vsaka človeška duša pogubiti, če ne pride pomoč in rešitev. Prepad pa med tistim, ki vidi in tistim, ki je zašel, mora biti šele premoščen. In ta most je naša resnična, čista ljubezen do bližnjega! Ljubezen, ki ne zahteva drugega, kot samo služiti in resnično pomagati zablodeli duši.«
8 »Moj mladi prijatelj«, je rekel Hiram začudeno, »če te zaradi tega tale sejemski vrvež notranje tako preganja, zakaj pa si potem prišel tu sem? Bilo bi vendar bolje, če bi ostal daleč stran.«
9 Jezus mu je odgovoril: »Ljubi Hiram! Če sem tu ali tam, to je vseeno. Povezan sem vseeno z vsem! In kar Moje oko ne vidi, Mi razodene Moj Duh, ki živi v Meni in Mi vse, tudi najbolj skrito pusti občutiti in gledati. Pa če hočeš verjeti ali ne, meni ni nič prikrito!«
10 Hiram ga je resno prosil: »Prenehaj, mladi mož s tem govorom, drugače se bom moral ločiti od tebe! Kajti bojim se, da ne govoriš čisto resnico.«
11 »Hiram, tvoja resnična ljubezen je poznana,« - je odgovoril Jezus. »Rajši bi se sam prej pogubil, preden bi eno samo laž izgovoril. Toda, nekaj ti pa moram povedati: Vse tvoje življenje je kljub vsemu ena sama velika laž!«
12 »Kako? – Kaj? – Moje življenje je ena sama laž?« je vprašal Hiram razburjeno.
13 Jezus mu je odgovoril: »Hiram, ti si se prestrašil nad to besedo; toda Jaz ti bom

dokazal, kako resnična je Moja beseda namenjena tebi. Ti si Jud, tvoja žena in tvoji otroci prav tako; ti obiskuješ Sinagoge, tempelj in se držiš vseh predpisov, ki naj bi ti služili za tvoje zveličanje. Toda vseeno si v srcu (notranjosti) nezadovoljen, ker tvoje srce hrepeni po nečem drugem! Tvoja zahteva je izvedeti resnico: Kdo in kje je Bog, Stvarnik vseh stvari – in kako bi dobil edini resnični odgovor o tem. Bil si pri Janezu ob Jordanu, tvoje srce pa je ostalo nezadovoljno. Po mišljenju si mu dal res prav, toda tvoje srce je ostalo lačno in hrepeneče. Od svoje žene in svojih otrok zahtevaš pobožnost in vero v Jehovo! V tebi pa je protislovje in zahteva po nečem, kar ne znaš izraziti z besedami. Na zunaj si Jud, toda navznoter pa zmeden. In od zmedenca do zablojenega je en sam korak.«
14 Hiram je vprašal še bolj začudeno. »O Gospod, kdo si Ti? – Kako moreš vedeti to moje notranje, kar jaz z vsemi močmi varujem? Ti si več, kot samo človek! Ti moraš biti prerok in v Tebi je Jehova obiskal Svoj narod doma!«
15 »Hiram, kdo sem Jaz, ni glavna stvar,« je odgovoril Jezus, »kaj Sem lahko tebi, je važnejše! Kajti, če si Jaz želim pomagati in služiti vsem, tudi tebi, potem moraš sam sebi priznati: Tale je notranje bogatejši s svojimi tridesetimi leti, kot jaz s šestdesetimi! Vendar tvoj razum ne pusti tvojemu srcu priti do njegove pravice. – Glej, tisoči gredo zadovoljni iz Jehove hiše in občutijo tam tok nebeške povezave! Kako se mnogi, ki so slišali Janeza, trkajo na prsi in se kesajo! Tvoje srce pa ostaja nedotaknjeno! – Sprevidiš sedaj resnico, če ti rečem: Tvoje pobožno življenje je kljub vsemu laž!«
16 »Imaš prav,« je odgovoril Hiram pretresen, – »toda strašno je to razkritje zame!«
17 Jezus mu je govoril dalje: »Hiram, to spoznanje, ki ti je sedaj dano, imenuješ strašno? Zakaj pa ne zgrabiš z obema rokama Moje roke, ki ti jih v ljubezni držim nasproti? – Ker se bojiš in zaklepaš svoje srce pred tokom ljubezni, ki te hoče osvoboditi od napačne in zmotne blodnje. Sedaj te puščam samega, toda če boš čutil zahtevo (željo) po meni, Me pokliči! Meni je ime Jezus.«
18 Jezus je zapusti trgovca in šel dalje. Ta pa je sam sebi govoril: »Jezus? – Jezus? – Da, kje neki sem že slišal to ime? – Z Jezusom sem moral biti že enkrat skupaj. Jezus? Jezus? – Ti si mi znan – in vendar tako tuj! Ti si mi moral nekoč izkazati veliko dobroto, toda kdaj in kje?« – Premišljujoč – in v mislih pri in okrog Jezusa, se je trgovec vrnil nazaj k svoji ženi.
19 Jezus pa je šel dalje, si ogledoval to vrvenje in dospel do plesalkine lope. Z glasnimi klici so vabili ljudi; v pisanem kroju se je prikazala plesalka in mnogi so se gnetli okrog lope za ples; toda nihče ni imel želje, da bi vstopil noter, ker je bilo še daleč do večera.

20 Tedaj pa so njeni bratje opazili med ljudmi tudi Jezusa in eden, po imenu Jozef, je rekel: »Tirza, tamle je sosed naše mize. Spusti ga zastonj noter, mogoče mu bodo drugi sledili.«
21 Tirza je pogledala tja, videla Jezusa, mu pomahala in rekla. »Pridi prijatelj in si oglej naše umetnosti, za tebe je prostor že rezerviran.« Toda Jezus je odkimal z glavo in rekel: »Hvala! Meni zabave niso pri srcu. Jaz nosim v Svojem srcu drugo željo«
22 »Toda prijatelj, ali nam hočeš odbiti našo ljubezen? Ravno tebe sem se veselila.« - »Tirza, hvala.« je odgovoril Jezus. » Jaz sem pri vas, toda vstopiti ne morem, ker vse preveč drugega čaka na mene; vendar preden grem dalje, se bomo še enkrat pogovorili!«
23 In tako je šel Jezus počasi naprej. - Doze je vprašal svojo sestro: »Kaj ti je rekel On?« Tirza mu je resno rekla: »Doze, tale mož je nekaj posebnega! – Ali je On popolnoma nesrečen in prikriva svoje stanje, ali pa je prav Velik in je svobodni gospod svojih namenov. Počakajmo, še enkrat se bomo srečali, potem se bo pa že vse razodelo.«

11. Prvo srečanje z Judežem

1 Jezus je šel dalje in prišel do ene stojnice z lonci iz gline. Lastnik loncev je znal modro govoriti in ni delal slabe kupčije s tem. In sedaj je Judež videl tudi Jezusa in mu ponudil nekatere svoje lonce.
2 Jezus pa je odklonil in rekel: »Nisem prišel sem zato, da bi kupil, temveč, da bi videl koliko resnice in pravičnih misli še vlada med prodajalci! Tvoji lonci bi lahko bili cenejši in ti bi lahko še več prodal.«
3 »Potem bi pa moral z svojo družino jesti suhi kruh,« je odvrnil Judež, «in to ne zviša veselja do življenja.«
4 Jezus mu je odgovoril: »Rajši suh kruh, toda pošteno in zvesto pridobljen. Ta zavest ne ustvarja samo veselja do življenja, temveč je to že. Vendar, če bi ti vse te lonce in še trikrat toliko prodal, bi vseeno ne bil zadovoljen! Kajti tvoje srce je polno takšnih misli: Če bi vsaj bilo vse to blago moje, potem bi lahko sam določal njihovo ceno.«
5 Judež je začudeno vprašal: »In bi bilo kaj slabega pri tem?«
6 »Judež! – Najslabše!« Mu je odgovoril Jezus. »Kajti ti nisi več sam svoj, temveč pripadaš svojim loncem in ne pomisliš, kako krhka je vendar ta lončevina; kajti, če bi ležala v črepinjah pred tvojimi nogami, kaj potem?« Judež je gledal Jezusa, on pa je dalje govoril: »Vse, kar držiš v svojih rokah, lahko zlahka preide, kar pa živi v srcu, obstaja tudi še po smrti naprej!«

7 Nato je Jezus usmeril svoje korake proti bližnjemu gozdičku, kjer ni bilo nobenega hrupa in nobene odklonilne zabave okrog Njega in Je počival zunanje in notranje.

12. Večer v prenočišču

1 Ko se je stemnilo, se je Jezus podal zopet dalje tja, kjer je prenočeval. Joram, krčmar, se je veselil, da je zopet lahko pozdravil svojega gosta in ga povabil k večerji. Jezus pa se je zahvalil in rekel: »Joram, nekdo drug me je v svojem srcu že povabil k temu, to je trgovec Hiram. Postrezi večerjo v svoji drugi sobi, da bomo mi lahko nemoteno ostali skupaj.
2 »Jezus!« je zaklical krčmar začudeno. »Ti zopet nekaj trdiš, kar bi lahko bilo tudi drugače! – Vendar zaradi tebe, naj se zgodi tako, kot hočeš Ti.«
3 Jezus mu je resno odgovoril: »Joram, to se ne bo zgodilo zaradi Moje, temveč zaradi vaše volje! Seveda vi Mene in Mojega poslanstva še ne poznate. Toda v kratkem času bo zvezda svetila tudi nad vso Judejo in Samarijo, tista, ki je ob mojem rojstvu svetila samo nad Betlehemom. Ali ti veliko hrepenenje, ki živi v tebi in vseh tvojih rojakih, ne da nič misliti?
4 Glej, tvoja usoda ni najslabša; tvoji otroci te ljubijo in ti si delal prav, da si jih vzgajal v božjem strahu; toda tudi svoje hrepenenje si vcepil v njihove mlade duše. Tudi oni si želijo Rešitelja, osvoboditelja iz stisk svojega naroda, ki v resnici ni nobena stiska. Toda kmalu bo tudi v tebi zasijala luč in spoznal boš veliko milost, da je bil Bog vedno s svojim narodom. Potem pa si zapomni: Bog se ne more nikoli ločiti od svojih otrok; res pa se lahko otrok loči od svojega Boga!«
5 Krčmar je začudeno vprašal: »Jezus! – Jezus! – Jezus! – Kdo si Ti? Kakšen jezik govoriš? – Kako si prišel v svojih mladih letih že do takšnega spoznanja?«
6 Jezus je odgovoril: »Joram! Samo na poti samospoznavanja in ponižnosti. Tudi ti in vsi ljudje bi morali hoditi po tej poti! Potem bo Mojzesova beseda resnična: Glej, angela pošiljam pred teboj, da te obvaruje na tvoji poti in te pripelje v kraj, ki sem ti ga pripravil! Pazi se pred Njim (sveti strah) in poslušaj Njegov glas (poslušnost) in ne upiraj se Mu (ne obračaj se k slabemu); kajti on ne bo prenašal (odpustil) vaših prestopkov, ker je Moje ime (Moje bitje) v Njem! (2. Mojz 23.pogl. 20-22, glej tudi evangl. po Janezu, z. poglavje)
7 Glej, ta kraj in ta cilj sem Jaz dosegel in je sedaj Moja last! Zato Jaz ne govorim svojega jezika, temveč Mojega Boga in večnega Očeta!«

13. Zaključna opazka

(Iz očetovega pisma od 13. marca 19881)

1 Vsa ta naravna mišljenja in dvomi o Meni – (kot Jezusu) so potrebne duhovne poti za Moje naslednike, da bi jih v njihovi notranjosti prepričal o Svojem božanstvu, da od zunaj niti prigovarjanje, niti moč (sila) niso več mogoči, da jih ločijo od mene.
2 Ta potek razvoja verovanja morajo prehoditi (prestati) vse duše, če Me hočejo najti. One Me morajo najprej iskati in sicer s poslušanjem Moje besede. Za trdno prepričanje o Mojem Bitju in pridobitvi Moje Besede, vas je potrebno najprej preizkusiti samo z dejanji, če vas moje besede osrečijo in razvijajo blaženost v vas. To pa se zgodi samo v primeru, če se resno potrudite spoznati večno resnico. Tako bo božja iskra v vas pozvana k dejavnosti in vas bo bolj kot doslej vodila in usmerjala v vsem vašem zemeljskem ravnanju!
3 Tako bo ta pobožna skrivnost temu otroškemu mišljenju, ki se podvrže vplivu notranjega glasu, veliko bolj dojemljiva, kot tistim, ki hočejo svojo voljo urejati skozi sebe same ali skozi svoj razum, ki je vendar vedno bolj pod vplivom zunanjega mišljenja.
4 Božanstvo v nas je lahko dojeto samo z Božjim hotenjem!